

**Smernice o spodbujanju učinkovitega
dialoga med pristojnimi organi, ki
nadzorujejo zavarovalnice, ter
zakonitimi revizorji in revizijskimi
podjetji, ki izvajajo obvezno revizijo
zavarovalnic**

Uvod

- 1.1. V skladu s členom 12(2) Uredbe (EU) št. 537/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o posebnih zahtevah v zvezi z obvezno revizijo subjektov javnega interesa¹ bo Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) ob upoštevanju trenutnih praks izdal smernice za pristojne organe, ki nadzorujejo zavarovalnice, da bi se spodbudila vzpostavitev in ohranjanje učinkovitega dialoga med pristojnimi organi, ki nadzorujejo zavarovalnice, ter zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji, ki izvajajo obvezno revizijo zavarovalnic. Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (v nadaljnjem besedilu: direktiva Solventnost II)² z namenom okrepitve nadzora zavarovalnic in pozavarovalnic ter zaščite imetnikov polic zlasti v svojih členih 68 in 72 določa pravne zahteve za zakonite revizorje, da takoj sporočijo kakršna koli dejstva, ki bi lahko imela resen vpliv na finančni položaj ali upravno organizacijo zavarovalnice ali pozavarovalnice. Vendar lahko poleg dolžnosti sporočanja takšnih informacij o resnih dejstvih in dogodkih nadzorne naloge podpre tudi učinkovit dialog med nadzorniki ter zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji.
- 1.2. Organ EIOPA je v tesnem sodelovanju z Evropskim bančnim organom (v nadaljnjem besedilu: EBA) raziskal trenutne nadzorne prakse v zvezi s sporazumevanjem med pristojnimi organi, ki nadzorujejo zavarovalnice in pozavarovalnice v EU in Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: EGP), ter zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji teh nadzorovanih zavarovalnic in pozavarovalnic. Vsi nadzorniki, vključeni v to oceno, so imeli redne in priložnostne stike in izmenjave mnenj z zakonitimi revizorji. Vendar večinoma to sporazumevanje ni temeljilo na uradnih pravilih ali določbah. Organ EIOPA je pripravil sklop načelnih smernic v podporo organizacij članic organa pri razvoju doslednega, ustreznega in sorazmernega nadzornega pristopa, da bi spodbudil ustrezen in učinkovit dialog, ki ne spada v obseg pooblastil pristojnih organov, da zahtevajo priložnostne informacije, iz člena 35(2)(c) Direktive 2009/138/ES ali obseg revizorjeve dolžnosti poročanja iz člena 72 Direktive 2009/138/ES.
- 1.3. Smernice so izdane na podlagi člena 16 uredbe o ustanovitvi organa EIOPA³.
- 1.4. Smernice so namenjene pristojnim organom, ki nadzorujejo zavarovalnice in pozavarovalnice.
- 1.5. Če izraz ni opredeljen v teh smernicah, je njegov pomen enak kot v pravnih aktih, navedenih v uvodu.
- 1.6. Smernice se začnejo uporabljati 31. maja 2017.

Smernica 1 – Pristop k dialogu

- 1.7. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da je dialog z zakonitimi revizorji in revizijskimi podjetji, ki izvajajo obvezno revizijo, odprt in konstruktiven ter zadosti prilagodljiv, da se lahko vanj vključijo nepričakovani prihodnji dogodki.

¹ UL L 158, 27.5.2014, str. 77.

² UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

³ UL L 331, 15.12.2015, str. 48–83.

- 1.8. Pristojni organi bi morali spodbuditi vzajemno razumevanje vlog in odgovornosti strank, ki so vključene v dialog, v skladu z zahtevami glede zaupnosti in poslovne skrivnosti v skladu s členom 34 Uredbe št. 537/2014 in členi od 64 do 71 Direktive 2009/138/ES. Zlasti bi morali zagotoviti, da kakršne koli informacije, izmenjane v dialogu, ostanejo zaupne in ne kršijo nobenih pogodbenih ali pravnih omejitev o razkritju informacij iz člena 12 (3) Uredbe št. 537/2014 ali člena 68 Direktive 2009/138/ES.
- 1.9. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da nadzorovana zavarovalnica ali pozavarovalnica ostane glavni vir informacij za namene nadzora in obvezne revizije ter da informacije, pridobljene v dialogu, ne nadomestijo njihovega dela.
- 1.10. Pristojni organi bi morali uporabiti pristop na podlagi tveganja za določitev pogostosti in poglobljenosti stikov, da bi se zagotovil sorazmeren pristop. Poglobljenost sporazumevanja se razlikuje pri rednem dialogu in razpravi o trenutnih, neizbežnih ali nujnih dogodkih.
- 1.11. Pristojni organi bi morali redno preverjati, ali sporazumevanje in izmenjava informacij izpolnjujeta cilje dialoga, opisane v teh smernicah, ter svoj pristop ustrezno prilagoditi.

Smernica 2 – Narava izmenjanih informacij

- 1.12. Pristojni organi bi morali razmisliti o izmenjavi informacij, ki so pomembne za vključene strank v dialogu z vidika njihovih nalog, pomembnosti in vpliva informacij.
- 1.13. Pristojni organi bi morali pri pripravi in vodenju dialoga ter sporazumevanju z zakonitimi revizorji ali revizijskimi podjetji posebno pozornost nameniti informacijam in vprašanjem za izmenjavo, ki so značilna za določeno podjetje ali sektor ter aktualna ali porajajoča se. To lahko vključuje pripravo standardnega seznama vprašanj, ki bodo obravnavana v dialogu. Hkrati bi morali spodbujati aktivno sodelovanje zakonitih revizorjev in revizijskih podjetij pri izbiri pomembnih vprašanj in informacij, ki se bodo izmenjale.
- 1.14. Pristojni organi bi morali oceniti, katere informacije so pomembne za nadzor zavarovalnice, in lahko v skladu s tem od zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij zahtevajo ustrezne informacije. Ta področja lahko med drugim vključujejo zunanje okolje podjetja, upravljanje zavarovalnice in notranji nadzor, sposobnost delovanja zavarovalnice, revizijski pristop, stike z upravnimi, vodstvenimi ali nadzornimi organi in revizijskim odborom zavarovalnice, vrednotenje in ustreznost kapitala, naložbe in druge ustrezne dokumente. Pristojni organi bi morali razmisliti tudi o izmenjavi informacij, ki so povezane s posamezno zavarovalnico in ki izhajajo iz zadnjih nadzornih ocen ali pregledov, regulativnih poročil, nadzornih ukrepov, naloženih zavarovalnici, in vprašanj, ki vplivajo na sposobnost njenega delovanja, ter vprašanj, ki zadevajo sektor, kot je regulativni ali makroekonomski razvoj. Če je zavarovalnica del večnacionalne zavarovalniške skupine, bi morali pristojni organi in zlasti nadzorniki skupine razmisliti tudi o obravnavi ustreznih vprašanj, ki zadevajo revizijo skupine.
- 1.15. Pristojni organi bi morali pri določanju časa dialoga z revizorji paziti na obliko informacij, ki so na voljo na različnih stopnjah cikla obvezne revizije.

Smernica 3 – Oblika dialoga

- 1.16. Pristojni organi bi morali preučiti in izbrati najustreznejša in najučinkovitejša sredstva in poti dialoga glede na njegove posamezne okoliščine.
- 1.17. Pristojni organi bi morali izbrati ustrezno kombinacijo sredstev in poti dialoga, ki se lahko uporablja priložnostno ali redno, in sicer pisno in ustno sporazumevanje, vključno s telefonskimi klici in osebnimi sestanki. Zlasti pri prvem vzpostavljanju dialoga z udeleženci bi se morali poskušati dogovoriti za redne osebne sestanke za spodbujanje odprtega sporazumevanja.
- 1.18. Pristojni organi bi morali voditi lastno evidenco o sporazumevanju, na podlagi katere bi lahko nadalje vzpostavljali stike.

Smernica 4 – Predstavniki v dialogu

- 1.19. Pristojni organi bi morali razmisliti, da k dialogu povabijo posameznike, ki predstavljajo pristojni organ in zakonite revizorje ali revizijska podjetja in ki imajo ustrezno znanje, informacije in pooblastila svojih organizacij ali družb za izmenjavo informacij, pomembnih za dialog.
- 1.20. Pristojni organi bi morali razmisliti o ustreznem številu in vlogah udeležencev, ki predstavljajo obe strani dialoga, in pri tem upoštevajo vprašanja, ki bodo obravnavana v dialogu, ter zadevno naravo in okoliščine zavarovalnice ali zavarovalnic, o katerih poteka dialog.
- 1.21. Pristojni organi bi morali šteto udeležencev določiti tako, da se omogoči učinkovit dialog in hkrati zaščiti zaupnost vsebine razprave. Zagotoviti bi morali, da so primarni udeleženci v dialogu predstavniki nadzornega organa, v katerem delujejo kot vodje skupine, in ključni revizijski partnerji. Razmisliti bi morali tudi o povabilu drugih ustreznih udeležencev glede na tematiko, kot so strokovnjaki za IT, strokovnjaki za računovodstvo in strokovnjaki za aktuarske funkcije ali vrednotenje. Takšne strokovnjake je treba izbrati izmed predstavnikov pristojnega organa in predstavnikov zakonitih revizorjev ali revizijskih podjetij, ki morajo biti določeni v dogovoru z zakonitimi revizorji ali revizijskimi podjetji.
- 1.22. Pristojni organi bi morali oceniti, ali bi bili poleg dialoga, predvidenega v odstavkih od 1.19 do 1.21, v določenih okoliščinah in glede na obravnavana vprašanja za doseg učinkovitega dialoga koristni tristranski sestanki s predstavniki zavarovalnice in zlasti njenega revizijskega odbora. Podobno lahko pristojni organ, če je primerno, povabi pristojne organe, ki opravljajo nadzor finančnih trgov ali javni nadzor revizorjev. Pri tem enako veljajo zahteve glede zaupnosti in poslovnih skrivnosti, kot so navedene v odstavku 1.8 smernice 1.

Smernica 5 – Pogostost in določanje časa dialoga

- 1.23. Pristojni organi bi morali razmisliti o določitvi razporeda rednih dialogov tako pogosto, kot je potrebno za zagotovitev učinkovitega dialoga v skladu z odstavkom 1.10 smernice 1. Pri določitvi najprimernejšega časa za dialog in razpravo z drugo stranjo dialoga bi morali upoštevati cikel načrtovanja nadzornih pregledov in obveznih revizij.

- 1.24. Pristojni organi bi morali oceniti, ali je potreben priložnostni dialog, ker so se pojavila pomembna vprašanja, in zahtevati nujno pojasnilo.
- 1.25. Pristojni organi bi morali redno ocenjevati, ali sta izbrana pogostost in časovni okvir ustrezna in sorazmerna glede na učinek na njihove nadzorne naloge ali obvezno revizijo v zvezi z zavarovalnico. V dialogih v zvezi z zavarovalnicami, pri katerih obstaja visoka mera tveganja in ki imajo pričakovan velik vpliv na zavarovalniški trg v primeru neuspeha, bi morali pristojni organi za zagotovitev sorazmernega pristopa razmisliti o vsaj vsakoletnih sestankih.

Smernica 6 – Skupen dialog z revizorji ali revizijskimi podjetji

- 1.26. Za spodbujanje učinkovitejšega dialoga na sektorski in nacionalni ravni bi morali pristojni organi, če je to primerno, razmisliti o vzpostavitvi rednega skupnega dialoga z zakonitimi revizorji, ki bi potekal vsaj enkrat letno in bi omogočal izmenjavo mnenj o trenutnih in prihodnjih dogodkih. Podobno kot je navedeno v odstavku 1.22 smernice 4, lahko pristojni organi povabijo ustrezne pristojne organe, ki opravljajo nadzor finančnih trgov ali javni nadzor revizorjev.
- 1.27. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da se na takšnih sestankih ne razkrijejo nobene informacije v zvezi s posameznimi zavarovalnicami in da so izpolnjene enake zahteve glede zaupnosti in poslovnih skrivnosti, kot veljajo za posamezne dialoge in kot so navedene v odstavku 1.8 smernice 1.

Pravila glede skladnosti in poročanja

- 1.28. Ta dokument vsebuje smernice, izdane v skladu s členom 16 uredbe o EIOPA. Pristojni organi in finančne institucije si v skladu s členom 16(3) uredbe o EIOPA na vsak način prizadevajo za spoštovanje smernic in priporočil.
- 1.29. Pristojni organi, ki upoštevajo ali nameravajo upoštevati te smernice, jih morajo ustrezno vključiti v svoj zakonodajni ali nadzorni okvir.
- 1.30. Pristojni organi v dveh mesecih po izdaji prevedenih različic smernic organu EIOPA potrdijo, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu navedejo razloge za njihovo neupoštevanje.
- 1.31. Če pristojni organi v tem roku ne bodo odgovorili, se bo štelo, da ne ravnajo v skladu s pravili glede poročanja, in se bo o njih tako tudi poročalo.

Končna določba o pregledu

- 1.32. Za pregled teh smernic je pristojen organ EIOPA.